

(Kort bemærkning).

Hans Christian Schmidt (V):

Miljøministeren brugte megen tid på at forklare, hvilket kaos der var ved at ske, og derfor havde man nu i 4 år arbejdet sammen om at finde et system, men jeg noterede mig jo alligevel, at midt i de 4 år fik vi en ny plastflaske.

Man kan vel godt sige, der har været kaos, men dog ikke mere, end at man lancerede en helt ny emballage, der slet ikke var blevet brugt før, og den havde man fundet tid til at lancere. Det noterede jeg blot, så mere kaotisk kan det vel ikke have været.

Jeg er også enig i det her forslag, og jeg synes, der er mange gode ting i det. Vi vil, som jeg sagde i min ordførertale, udvalgsbehandle det og kigge på et par forhold.

Jeg kan se og høre, hvor mange gange ministeren gentager igen og igen og igen, at det ikke handler om dåser. Hvorfor skal det gentages så mange gange? Det er jo næsten et argument for, at det gør det, og at forslaget er smækfyldt med netop dåser, og jeg er helt sikker på, at om føje tid vil vi se, at det kommer til at virke.

Dåserne får et system, hvorefter vi kan behandle dem, og skulle det være det tyske system, så kender vi det jo fra flaskerne. Der fik de jo også pant på flaskerne nede i Tyskland, sådan at man kunne aflevere dem både i Danmark og i Tyskland. Det vil sikkert også gå sådan med dåserne.

(Kort bemærkning).

Anders Samuelsen (RV):

Jeg vil, modsat hr. Søren Kolstrup, rose ministeren for, at der netop står, at man vil fremtidssikre systemet, så modtageanlæggene vil kunne indrettes til også at modtage forskellige typer af engangsemballage, f.eks. dåser.

Det synes jeg da netop er fornuftigt, fordi der verserer en sag, som ingen på forhånd kan vide, hvad udfaldet vil blive af.

I Det Radikale Venstre opfordrer vi så til, at man slår koldt vand i blodet, indtil vi har set afgørelsen på den sag. Grunden til, at debatten poppede op for en uges tid siden, nu vi er kommet ind på den dåsedebate, var jo faktisk også, at der andetsteds fra i regeringen blev peget på, at det, man skulle gøre, var at sænke afgifterne for at komme grænsehandelen til livs.

Hvis man læser grænsehandelsrapporten, kan man helt tydeligt se, at der er to veje, man kan gå for at begrænse grænsehandelen. Den ene vej er at sænke afgifterne, og den anden vej er at

åbne for dåsesalg i Danmark. Hvis man sænker afgifterne, koster det 720 mio. kr., og hvorfor købe noget, der koster 720 mio. kr. hvis man kan få det gratis?

Det er såmænd den eneste grund til det, og så kan man stadig væk – og det er vi også i Det Radikale Venstre – være meget glade og begejstrede for det returflaskesystem, vi har i dag, om ikke andet så af nostalgiske grunde, selv om man også en gang imellem kan blive helt nostalgisk ved tanken om en Faxe Fad på dåse.

Anden næstformand (Henning Grove):

Hr. Ole M. Nielsen, anden omgang.

Ole M. Nielsen (KRF):

Ja, jeg har bedt om en anden omgang, for jeg synes faktisk, at jeg har flere ting.

For det første misforstod ministeren det der med gebyret. Det gebyr, jeg snakker om, er det engangsgebyr, man skal indbetale til selskabet, når man kommer med et nyt produkt. Det er lidt uafklaret, hvor stort det skal være, men det rammer altså specielt den lille importør eller den lille fabrikant, og det begrænser på den måde konkurrencen, altså det forhindrer, at nye produkter kan komme ind.

Så er der en anden slags økonomi i systemet. Det er de der 3,2 øre, som skal til for at betale omkostningerne i systemet ifølge forslaget, hvoraf de 0,5 øre går til returselskaber, og de 2,7 øre er til detailhandelens håndtering, og der skal de 2,7 øre ifølge den her plan med ind igennem retursystemet, hvor producenten i virkeligheden lige så godt kunne betale de 2,7 øre direkte til detailhandelen. Det forstår jeg ikke rigtig.

Og når jeg snakker om, at det vender den tunge ende nedad, så har det ikke noget med forbrugerne at gøre, for det skal betales et eller andet sted, og det bliver vel også betalt i øjeblikket i det system, vi har nu. Nej, det med den tunge ende var med hensyn til virksomhederne, altså de små importører og fabrikanter. Det var den ene ting.

Det, der i øvrigt undrer mig, er, at det her lovforslag jo i høj grad går ud på at beskytte det monopol, de allerstørste har. Et af de områder, hvor vi har det allerstærkeste monopol i dansk dagligvarehandel, er vel ølområdet, som jo netop er skyld i vores grænsehandel, fordi det gennem sine effektive reklamer har været med til at forklare folk, at Hof og Tuborg er bedre end alt andet. Derfor kan det opretholde en alt for høj pris på øl.